

Imádok férjhez menni

Zenés vigjáték

a Kamaraszínházban

Olvasóink emlékezhetnek rá, hogy az elmúlt években egy-egy operett vagy zenés vigjáték előadásának kiírtájában igen gyakran bíráltuk és kértük a színházat, közeledjék másképpen ezekhez a darabokhoz. Ne azonban csuljon velük, emelkedjék följük egy kicsit, kívülről nézze őket. Ezt a követelményt a színház sokáig nem tudta megvalósítani.

Most a könnyű műfaj új-szerű megközelítésében relik az *Imádok férjhez menni* szegedi előadásának kétség-telen izgalmasága. Nem egyszerűen arról van szó, hogy az előadás jó. Még csak nem is arról, hogy minden szereplő magas színvonalú játékot produkált, tehát hogy együtt láttunk a színpadon. Ez természetesen nem lényegtelen.

De az *Imádok férjhez menni* premierje hosszú évek óta az első olyan vigjátéki előadás, amely teljes egészében az intenzitásában nyújtja az írói mondanivalót, úgy azonban, hogy ennél többet ad: bírálja, kritizálja is ezt az anyagot. Természetesen nem valami komor, súlyos kritikáról van itt szó. A színpadi játékon az írónia könnyed, elegáns fényel vibrálnak. Ez az egyszerű játék-mód tehát nem csúfolja, nem semmisíti meg magát a darabot, hanem ellenkezőleg: a helyére rakja. Élcsé, világossá teszi a mondanivalót, megkönnyíti az értelmezést, kiküszöböli a félreértések lehetőségeit.

Letagadhatatlanul hasonló kísérletezésekkel, próbálko-zásokkal találkoztunk már színházunk színpadán. Ezek azonban nem teljesedtek ki. *Aggyai* Mária mostani rendezésének legfőbb érdeme, hogy állap a kísérletek szín-vonalán. Az egyszerű játék-stílus áthatja az egész elő-adást, átjárja minden ele-mét, mozzanatát. S nemcsak a szöveg egyszerű tolmácsolásával. Az előadás roppant játékos: tele mozgással, gaggel, s ezek mind oly ügyesen szerkesztettek, hogy bár önmagukban is kedve-sek és érdekesek, mindig mozgóllják, színezzék és ki-emelik a mondanivalót.

Szó se róla: az anyag is kelés. Maugham kitűnő, okos író. Ez a darab ugyan nem a legkezelebb munkája, de ez is igényesen szórakoz-tató. Még társadalmi kérdéseket is érint, bírálja például a látványos és meddő ál-hazafiságot. Nem mélyen, de szórakoztatón és nem is minden tanulság nélkül.

(Siftis felv.)
Viktória, aki imád férjhez menni (Torday Teri) és két férje (Szabó Kálmán és Jászai László), amint éppen imádják közös feleségüket.

A témából — egy angol katonatiszt, (akit halottnak hisznek, s felesége férjhez megy) váratlanul hazatér a háborúból — akár tragédiát is lehetett volna írni. Maugham a vigjátékokat választotta. A mi hazai feldolgozánk még tovább lazította ezt az anyagot: Nádás Gábor zenét írt hozzá. Ez azonban sohasem bántó, nem stílus-talan, s úgy érezzük, nem áll ellentétben az írói szándékokkal.

Az előadásban közreműködő művészek szívvel-lélekkel játszották hálás szerepüket, örömmel komédiáztak. Leg-főbb érdemük, hogy az ismeretettől egyszerű játékmódot következetesen végig-vitték és megvalósították. Jó-részt ennek köszönhető, hogy az írói anyagában gyengébb második és harmadik felvonás — még a sok közhely ellenére is — pompásan szórakoztat.

Viktóriát, aki imád férjhez menni, Torday Teri mutatta be. A fiatal művésznőt Szegeden először láttuk fő-szerepben. Az alakításban nemcsak Torday Teri szé-pége hatott, hanem tehetsége, kulturált játéka is. Plasz-

tikusan, magas színvonalon ábrázolta Viktória izgalmas, sokszínű, érdekes egyénisé-gét.

A fiatalasszony egyik fér-jét Jászai László, másik fér-jét Szabó Kálmán játszotta. Önálló, eredeti felfogású, sa-játos karakterű alakítás mindkettő: Jászai talán pre-cízebb, kidolgozottabb, Sza-bóé pedig erőteljesebb. Re-mekbe sikerült szerepformá-lás Miklós Kláréé is. Viktó-ria mamáját alakította. Min-den mozdulata, szava jellem-ző erejű és kifejező. Erőtel-jes, színes alakítás Szendrey Ilona konyhaművésznője. Si-került művészi munka Kor-mos Lajos hajógyárosa, Me-zey Károly faarcú inasa, Eötvös Erzsébet manikűrslánya, Marosi Károly — néhol talán túlszínezett — ügyvédje és Kerpely Judit illetmódú vén-kisasszonya.

A szellemes és a rendező elképzeléséhez kitűnően al-kalmazkodó koreográfia Me-zey Károly munkája. A si-került díszleteket Székely László tervezte. Zenét veze-tő Csaba Benedek volt, a jel-mezek terveit Kemenes Fan-ny készítette.

Ökrös László

ÚJ SZEREPLŐK

Prokofjev-operájában

Vasárnap délután mutat-kozott be a Szegedi Nemze-ti Színházban *Prokofjev Há-rom narancs szerelmese* cí-mű operájának másik sze-reposztása. A bemutatkozás rangos produkció volt. A szegedi opera hagyományai-hoz híven és a szereposztás most sem értékben különb-

seget, vagy rangsorolást je-lentett. Nem csodálható hát, ha ezen a délutáni előadá-son igazi izgalmas, érdekes *premierhangulat* alakult ki.

A Herceg szerepét Réti Csaba énekelte, felfokozott érzelmi gazdagsággal, szin-te szenvedélyességgel. Fata Morganát Alpár Mária mu-tatta be. Hangjának szépsé-ge, drámai ereje és kultú-rált előadásmódja a rövid szerepben is jól érvényesült. Ninetaktént Mére Ottiliát láttuk. Pontos, minden ár-nyalatig kidolgozott, kifeje-ző éneke megérdemelten aratott sikert. *Shabady* Ist-ván Farfarello szerepében érdekes, színes alakítást nyújtott.

A zenekart ezúttal is Va-szy Viktor vezényelte.

A. L.

Jó minőségű, tiszta, fajtajellegű bor kell!

Megháromszorozódott a palackos borok fogyasztása

Az üres üvegek sorsa

Időben átveszik a szerződött borokat

A felvásárlási ár

Igazak-e ezek a hírek?

— Ezt a kérdést tettük fel Rohonczy Lajosnak, a Magyar Állami Pincegazda-ság vezérigazgató-helyette-sének és főmérnökének.

— Mostani — országos jellegű — nehézségeink a tervezettnél lényegesen na-gyobb ütemű fejlődés nehé-zségei. Egy példát erre: 1960-ban még az egész magyar borászat mindössze 150 ezer hektoliter bort palackozott, 1964-ben pedig kerekben há-romszor ennyit, 450 ezer hektolitert, jöllehet 40 ezer hektoliter palackozott bor-rai még adósa is marad-tunk a kereskedelemnek. Idén pedig országosan to-vábbi 200 ezer hektoliterrel növelhetnénk palackozó üze-meink termelését. E fej-lődésnek ösztönét örülünk.

Azzal, hogy a borfogyasz-tásban hazánkban is előtér-be kerültek a palackozott borok, lehetővé vált, hogy a fogyasztók tiszta, egész-séges, a szőlőfajtának meg-felelő ízű, zamatú borokat vásárolhassanak. Csakhogy ezt a hatványozott ütemű fejlődést távolról sem tud-ták eddig követni üvegvá-raink. Már csak azért sem, mert más iparágak — pél-dául a tej-, az ecet- és a li-kőipar — palackigénye is hallatlanul megnövekedett. Üvegyárainkban az idén nagyarányú rekonstrukciót hajtanak végre, hogy már 1966-ban hazai gyárak ter-meléséből fedezzük palack-igényeinket. Addig is im-porttal csökkentjük a hiányt. Kereskedelmi tárgyalásokat folytatunk Jugoszláviával.

Ezek a tárgyalások 8,5 mil-lió boros palackot ígérnek. Ebből 1 milliót szőregi üze-münknek szándékozunk jut-atni. Számítunk arra is, hogy az eladott palackok 80—90 százalékát visszaka-pjuk a fogyasztóktól, s ezek-kei együtt sikerül majd ki-elégítenünk a szőregi üzem évi 13 millió palackigényét, melyből 10 millió darab li-teres üveg. Az üres palac-kok gyors visszafurása fon-tos a fogyasztók további za-vartalan ellátása miatt és szükségese azért is, mert teli pincékkel nem várhatjuk meg az idei szüretet.

— Számításaink szerint, ha minden jól sikerül, még akkor is 1 millió 300 ezer hektoliter átmenő óborkész-lel ígérkezik 1966-ra, jölle-het 800 ezer hektoliter bor is bőségesen elég lenne. Fél-millió hektoliter bor eladá-

sáról, nyugati exportjáról jelenleg tárgyalásokat foly-tatunk.

A termelőket nyugta-lanítja, hogy lassan ha-lad a leszerződött borok felvásárlása. Mire szá-míthatnak?

— Valóban, még 700 ezer hektoliter bor van kint a termelő gazdaságokban, mel-lyet szerződéses kötelezett-ségeink értelmében fel kell vásárolni. Aggodalomra azonban semmi ok sincs még Csongrád megyében sem. Kötelezettségeinknek megfe-lelően az összes leszerződött borokat időben felvásárol-juk. Legfeljebb egy-két üze-münknel számíthatunk ki-sebb csúszásokra, üres hor-dók hiánya miatt. Azonban ezekre a borokra exportter-veink teljesítéséhez is szük-

ségünk van. Tapasztalataink szerint ugyanis a termelők elsősorban a jobb minőségű árut hagyták meg borként való értékesítésre. Így most az állami készletekben levő borok valamivel gyengé-bek a szokásosnál.

A Magyar Állami Pince-gazdaság vezérigazgató-he-lyettese megemlítette még azt is, hogy egész Európá-ban — a szocialista és a ka-pitalista országok között egyaránt — a termelők ná-lunk kapnak legtöbbet ho-raikért. A kialakult magas árszint megtartása érdeké-ben a termelőknek a jövő-ben sokkal nagyobb gondot kell majd fordítani a jó mi-nőségre, a tiszta, kiemelke-dő fajtajellegre, a jellegte-len kövidinka típusú boro-kat külföldön már szinte se-hol sem lehet eladni.

Műanyagbélés a savak, ellen műanyagbevonat a korrózió

Nagyjelentőségű kísérlet-sorozatát zárt le eredménye-sen a Műanyagipari Kutató Intézet alkalmazástechnikai osztálya.

Vegyiműveket Tervező Vállalattal együttműködve dolgoztak a műanyagok vegyipari felhasználásán. A korszerű gyártási folyama-tok során keletkező koncent-rált új vegyületek, valamint az erős savak ugyanis a ha-gyományos anyagokból ké-szült berendezéseket gyak-ran megtámadják és gyor-san tönkreteszik. Az alkalmazástechnikai osztály 12 vegyipari üzemmel kötött

szerződést a kísérletekre és 70 helyen épített be beren-dezéseikbe műanyagokat. Eddig 45 hosszabb ideje mű-anyag-alkatrészekkel dolgo-zó berendezést vizsgáltak meg, s megállapították, hogy a berendezésekbe beszerelt műanyag-alkatrészek, vala-mint a műanyag csőrend-szerek károsodás nélkül, jól állják a próbát.

Eljárást dolgoztak ki a vegyipari korrózióvédelem-re is. Az új eljárások szerint lángszórással és ráolvasztás út-ján polietilénnel, poliamid-dal vonják be a fémtárgya-kat, hogy megvédjék őket a rozsdásodástól. (MTI)

Vért adnak, tanítanak, segítenek

Vöröskereszt mintá-alszervezetek Szegeden

Szegeden 25 versenyző vöröskereszt alszervezetet kö-zött érték el a minta vöröskereszt alszervezet cí-met.

A Szegedi Cípész Ktsz-ben dolgozó 400 emberből egy-két kivétellel mindenki vöröské-resztes tag.

A Magyar Vöröskereszt központja az idén először jel-vénnyel jutalmazza az 5—10 —15 éves vöröskeresztes ta-gokat. A szegedi üzemekben mintegy 270 régi vöröské-resztes tagnak nyújtják át ünnepelesen a jelvényeket. Munkájukat, segítőkészségük-et a jelvény mellett a hála és a szeretet övezi munka-társaik körében, s ez szá-mukra a legnagyobb kitün-tetés.

— Az alszervezet tagjai kivétel nélkül lelkes, jó mun-kát végeznek. A legkiváló-bbak az önkéntes, ingyenes véradások szervezői: Kispéter Ferencné, Mészáros Istvánné, Szegvári Sándorné. Ők nem-csak szerveznek, hanem ami-ker kell, személyesen is pél-dát mutatnak, elsőként ad-nak vért.

A ruhagyárban 600 akti-vista dolgozik. Nemrégiben például több mint ötven in-gyenes véradót jutalmaztak. A vöröskereszt titkár jól együttműködik az üzemor-vossal és együttesen jól sike-rült egészségügyi felvilágo-sító előadásokat rendeztek.

Krekuska Istvánné, a Vörö-skereszt Szeged városi sze-rvezetének titkára a szegedi kisebb intézmények közül különösen a Szegedi Tervező Vállalat vöröskereszt csop-ortjáról beszél elismeréssel.

— Amióta Szász Katalin lett a vöröskereszt titkár, fellendült a vöröskereszt

Új javítóműhelyek Sándorfalván

Most még szűkös a javító-tér, a sándorfalvi gépállomá-son a gépek és a gépsze-re-lők sűrűn állnak a műhely-ben. Fejlesztési tervük azt ígéri: jövő évben jobb felté-telek között szervezhetik meg a gépjavítást.

Az idén beépítik a lügos-mosó berendezését. Ezenki-vül új műhely csatlakozik majd a meglévőhöz. 600 négyzetméter alapterületén a fedett mosó, a motorsze-relő, a festő és komplettírozó helyiségeit rendezik be mintegy 700 ezer forint költséggel. 1965—66-ra tervezik az autójavító segédműhelyeinek építését, ugyancsak 700 ezer forint beruházásból.

Dzsesszkoncert a Tisza Szállóban

A Tisza Szálló koncert-termében tartotta foglalko-zását vasárnap délelőtt a szegedi ifjúsági dzsessz-klub. A szép környezetet kété-ségkívül jó hatással van a fiatal közönségre: kulturált magatartásra, izléses öltöz-ködésre nevel. Elsőként Hulin István dzsessztörténeti előadása hangzott el a Ge-ry Mulligan-együttesről, majd bemutató következett: Molnár Gyula dixiland-együttese választott stílusá-nak megfelelő lendülettel és harsánysággal játszott, bár ez utóbbi nem volt mindig indokolt. Utánuk Vass Béla (trio)ja lépett pódiumra: az együttes vezetőjének zongor-rajátéka igen ritmusos és komoly technikai felkészültségre vall. Az őket követő Hulin István produkcióját a kiművelt zenei intelligencia jellemezte. A bemutató vé-gén a hódmezővásárhelyiek kedvelt zenésze, Hary Fe-renc adott műsort: az ő já-tékában leginkább a nagy-fokú érzelmi elmélyülés tet-szett. Saját szerzeményü kompozíciója sok tapsot ka-pott. A bemutató végén ezú-tal is sor került a hagyomá-nyos jam session-ra: az „öröm-

Vadul vagy engedékenyen?

Sokat akar ez a film mondani, de a vállalkozás, sajnós, meghaladja a más-fél órás műsor keretét és lehetőségeit. A probléma fel-vetése aktuális: nyugaton nagyon, nálunk még mindig: hogyan törjön be a munkás-fiú, Harry Brown az egye-tem kétségtelenül polgári szférájába, társadalmi és morális konvenciói közé — vadul vagy engedékenyen?

Az írók: N. Phipps és M. Richler indirekt módon ad-ják meg erre a választ: va-dul nem lehet. Nos, a fele-lét ilyen módja paradox sz-tuációk kialakulásához ve-zet. Ha vadul nem lehet, ak-kor talán engedékenyen? — kérdi a néző, s mit jelentene ez. Harry Brownnak fi-nomlelkű, készséges, az elő-

kelő társasági modort maj-moló, hajlékony fiúnak ke-lene lenni ahhoz, hogy a „betörés” mérsékelt útját megjárhassa. Így viszont vagy egyszerűen észre sem ven-nék, vagy — ami még sze-rencsétlenebb megoldás len-ne — a szókimondó fiatal „farkasok” életlélájává, ko-mikus figurává süllyedne.

A film írói tehát azt ál-lítják: vadul nem lehet, mi-pedig úgy érezzük: engedé-kenyen sem. Ennek a furcsa alaphelyzetnek tükrében kell elmarasztalnunk a filmet. Kidolgozatlan továbbá a sze-reelmi sokszög kialakulása-nak és tényleges képzetének kérdése, a professzorné és a diákok között, s nehéz el-képzelni hitelesnek, hogy

menyire következik Brown-nak a filmben bemutatott életmódjából az a komoly tudományos munka, mely az ellenfigurát képviselő Chown professzort is főlaj-tásra készíti.

És mi a jó a filmben? Mert kétségtelenül szórakoz-tató, hatásos alkotás ez. A szereplők — fiatal, pályájuk kezdetén álló fiatalok — egészséges játéka, a hamis-tatlan északi humor és han-gulat, s helyvel-közzel a szinkron is. Ezért pedig első-sorban Ian McShanet, S. E-ggart, John Hurtot, valamint a szinkronban közreműködő Szitankai Istvánt és Med-nyánszki Ágít kell kiemel-nünk.

Nikolényi István